

Sygn. akt III K 161/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 lipca 2021 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie, w III Wydziale Karnym, w składzie:

7.Przewodniczący SSO Artur Karnacewicz

8.Ławnicy Cezary Nikończuk

9. Anna Kiwińska

Protokolant Daria Jończyk

przy udziale Prokuratora Ewy Cybulskiej

po rozpoznaniu w dniach : 14 października, 29 listopada 2019 r., 22 stycznia 2020 r., 19 lutego, 20 kwietnia, 26 maja oraz 05 lipca 2021 r.

s p r a w y:

1. **D. P.** s. T. i B. z domu W., ur. (...) w R., obywatelstwa polskiego;
2. **E. I.**, pseudonim (...), s. E. i A. z domu K., ur. (...) w Ł., obywatelstwa polskiego;

oskarżonych o to, że:

I. W bliżej nieustalonej dacie od 1 lutego 2016 r. do najpóźniej 29 lutego 2016 r. w S. i Ł., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, działając wspólnie i w porozumieniu z K. C., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, dokonali wewnątrzspółnotowego nabycia 2 kilogramów metamfetaminy, którą przewieźli z H.do P., a następnie D. P. wprowadził ją do obrotu sprzedając nieustalonym osobom,

w stosunku do D. P.: **tj. o czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2017 r. poz. 783) w zb. z art., 56 ust. 3 o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2017 r. poz. 783) w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk,**

w stosunku do E. I. : **tj. o czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2017 r. poz. 783);**

II. W bliżej nieustalonej dacie od 1 marca 2016 r. do najpóźniej 31 marca 2016 r. w S. i Ł., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, działając wspólnie i w porozumieniu z K. C., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnienia przestępstw stałe źródło dochodu, dokonali wewnątrzspółnotowego nabycia 2 kilogramów metamfetaminy, którą przewieźli z H.do P., a następnie D. P. wprowadził do obrotu sprzedając nieustalony osobom,

w stosunku do D. P.: **tj. o czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2017 r. poz. 783) w zb. z art., 56 ust. 3 o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2017 r. poz. 783) w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk,**

w stosunku do E. I. : **tj. o czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2017 r. poz. 783);**

oraz D. P. o to, że

III. W bliżej nieustalonym okresie czasu do dnia 21 lutego 2019 r. w Ł. na terenie województwa (...), bez wymaganego zezwolenia posiadał broń palną gazową w postaci pistoletu marki (...), model (...), cal (...), bez numeru producenta, produkcji niemieckiej,

to jest o czyn z art. 263 § 2 k.k.

ORZEKA:

1. Uniewinnia oskarżonego D. P. od popełnienia przestępstw zarzuconych mu, a opisanych w pkt I i II części wstępnej wyroku;
2. Uniewinnia oskarżonego E. I. od popełnienia przestępstw zarzuconych mu, a opisanych w pkt I i II części wstępnej wyroku;
3. Uznaje D. P. za winnego popełnienia przestępstwa opisanego w pkt III części wstępnej wyroku i za to przestępstwo na podstawie art. 263 § 2 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawiania wolności;
4. Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności D. P. zalicza mu okres jej rzeczywistego pozbawiania w niniejszej sprawie od dnia 21 lutego 2019 r. godz. 9:50 do dnia 22 stycznia 2020 r. godz. 16:00;
5. Zasądza od oskarżonego D. P. na podstawie art. 630 kpk w zw. z art. 633 kpk koszty procesu w części skazującej – w tym 180 (sto osiemdziesiąt) złotych opłaty, a w pozostałej części go dotyczącej koszty postępowania ponosi Skarb Państwa;
6. Na podstawie art. 632 § 1 pkt 2 kpk w zw. z art. 633 kpk koszty procesu dotyczące E. I. ponosi Skarb Państwa.

/SSO Artur Karnacewicz/

/Anna Kiwińska/ /Cezary Nikończuk/

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 161/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie			

rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1	D. P.	czyn 3 części rozstrzygającej wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
w bliżej nieustalonym okresie czasu do dnia 21 lutego 2019 roku w Ł. na terenie województwa (...), bez wymaganego zezwolenia posiadał broń palną gazowa w postaci pistoletu marki (...), model (...), cal (...), bez numeru producenta, produkcji niemieckiej.	wyjaśnienia D. P.	(...), (...), (...), 281 - 282, 288 - 290, 311 v, 373 - 379, 404 - 408, 754 - 759, 760 - 762,	
częściowo zeznania K. C.	(...), (...), 55 - 59, 77 - 78, 97 - 102, 105, 170, 172, 173 - 174, 178 - 182, 198 - 199, 201 - 203, 220, 373 - 379, 382 - 386, (...)- (...), 1090 - (...), (...)		

opinia nr (...) z dnia 28 lutego 2019 roku wydana na podstawie badań broni i balistyki wykonanych w Laboratorium Kryminalistycznymi KWP w S.	336 - 339		
opinia z dnia 7 marca 2019 roku nr (...) z przeprowadzonych badań broni balistyki dot. D. P.	359		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1	D. P., E. I.	punkt 1 części rozstrzygającej wyroku (punkt I części wstępnej wyroku)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
w bliżej nieustalonej dacie od 1 lutego 2016 roku do najpóźniej 29 lutego 2016 roku w S. i Ł., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, działając wspólnie i w porozumieniu z K. C., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, dokonali	brak dowodów		

wewnątrzspółnotowego nabycia 2 kilogramów metamfetaminy, która przywieźli z H.do P., a następnie D. P. wprowadził ją do obrotu sprzedając nieustalonym osobom.			
1.2.2	D. P., E. I.	punkt 1 części rozstrzygającej wyroku (punkt II części wstępnej wyroku)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
w bliżej nieustalonej dacie od 1 marca 2016 roku do najpóźniej 31 marca 2016 roku w S. i Ł., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, działając wspólnie i w porozumieniu z K. C., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnienia przestępstw stałe źródło dochodu, dokonali wewnątrzspółnotowego nabycia 2 kilogramów metamfetaminy, którą przewieźli z H.do P., a następnie D. P. wprowadził do obrotu sprzedając nieustalonym osobom.	brak dowodów		
2. Ocena DOWOdów			

2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
		pominięto z uwagi na niezgodność z art. 424 § 1 kpk	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	częściowo zeznania K. C.	zeznania K. C. w części odnoszącej się do czynów I i II zarzutów były zmienne i niekonsekwentne dlatego nie mogły stanowić podstawy do poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie. Niekonsekwentne i niespójne były zeznania K. C. dotyczące swojej świadomości co wyjazdów celem nabycia narkotyków. W swoich pierwszych zeznaniach w postępowaniu przygotowawczym świadek wskazał, że nie miał wiedzy, że oskarżeni planują udać się do H., a dowiedział się o tym już po opuszczeniu d.granicy. Wcześniej D. P. zapewniał	

go, że jadą po ubrania i rowery. Według tej relacji świadek nie miał także wiedzy, że wyjazd może dotyczyć zakupu narkotyków. Wskazał, że dopiero na miejscu domyślił się, że "może chodzić o marihuanę lub coś takiego". Następnie podał, że przed pierwszym wyjazdem do H. na prośbę D. P. (...) telefonował do zagranicznego dostawcy i ustalał szczegóły nabycia narkotyków, i choć był przy niej obecny niczego nie zrozumiał, bowiem rozmowa odbyła się w języku angielskim. Z kolei zeznając przed niniejszym Sądem K. C. początkowo wskazał, podobnie jak w postępowaniu

przygotowawczym, że dopiero w trakcie wyjazdu dowiedział się, że oskarżeni zamierzają jechać do H., jednak nie dociekł po co. Następnie składając zeznania podczas rozprawy w dniu 22 stycznia 2020 roku podał, że od samego początku wiedział, że jadą w celu nabycia narkotyków, jednak początkowo nie chciał tego przyznać by uniknąć zarzutów, które ostatecznie mu jednak postawiono.

K. C. odmiennie przedstawiał także okoliczności dotyczące samego przewożenia narkotyków. Raz twierdził, że po raz pierwszy zobaczył narkotyki w garażu D.

P. i dopiero wówczas zapytał go czy właśnie po to jechali. Następnie zeznał, że oskarżeni po przekroczeniu P.granicy (w innej wersji zaprezentowanej na rozprawie, że jeszcze na terenie H.) przelożyli narkotyki na tylne drzwi samochodu, które uprzednio D. P. miał na sobie. Według relacji świadka po przyjeździe do S. D. P. wyjął metamfetaminę i powiedział, że "trzeba spróbować nowego towaru", którą następnie zażyli oboje oskarżeni i do czego nakłonili również K. C..

Rozbieżności w relacji świadka dotyczyły także wskazywania miejsca do którego udali się po powrocie z H.. W swoich pierwszych zeznaniach podał, że po powrocie z pierwszego wyjazdu do A. wraz z oskarżonymi przyjechali do S. i na polecenie daniela P. udali się na ulicę (...), gdzie ww. sprzedał nieustaloną ilość metamfetaminy mężczyźnie, następnie udali się do salonu gier a później na wieś do miejscowości S. gdzie D. P. wyjął z tylnych drzwi samochodu półtorej paczki metamfetaminy. Zeznając przed Sądem wskazał natomiast, że po powrocie z H.udali się wprost do mieszkania D. P. do którego za chwilę przyjechali K. Z. i (...),

tam w garażu próbowali narkotyków oraz ustalali cenę ich sprzedaży (k.1458).

Następnie, na skutek odczytania mu wcześniejszych zeznań, ponownie nie był w stanie uporządkować kolejności wyjazdów w poszczególne miejsca (do S., garażu który wynajmował D. P., jego mieszkania, warsztatu) ostatecznie stwierdzając, że po powrocie z H. nie jechali do S.. W tym zakresie wskazać należy, że rozbieżności w relacji świadka dotyczyły także ilości transakcji z mężczyzną, który miał nabyć narkotyki podczas spotkań przy klatce na ul. (...) w S.. Początkowo opisał jedną transakcję z jego udziałem, następnie zaś szczegółowo opisał odbiorcę mówiąc, że widział go dwukrotnie. Zmienna była także relacja świadka co do ilości mężczyzn obecnych podczas odkopywania metamfetaminy w garażu, czy w zakresie dotyczącym odniesionych korzyści z prowadzonego procederu.

Kluczowe przy ocenie wiarygodności zeznań świadka były jednak jego niekonsekwentne zeznania dotyczące ilości wyjazdów w celu nabycia metamfetaminy, stanowiące podstawę sformułowania zarzutów obu oskarżonym. Zeznając w postępowaniu

przygotowawczym świadek podał, że wraz z oskarżonymi jechali do H. dwukrotnie, szczegółowo opisując przebieg i okoliczności obu wyjazdów. K. C. podał, że przed drugim wyjazdem, który miał się odbyć w marcu 2016 roku termin wyjazdu D. P. ustalał telefonicznie za pośrednictwem (...), który posługiwał się językiem angielskim. Wówczas podobnie jak podczas pierwszego z wyjazdów mieli pojechać samochodem należącym do D. P. do Danii. Według relacji świadka kiedy byli już za H. (1) D. P. polecił mu by nie jechał do D., lecz do A.. Pojechali wówczas w to samo miejsce, w którym byli za pierwszym razem, gdzie D. P. dokonał zakupu 2 kg metamfetaminy, zaś K. C. wraz z E. I., na prośbę D. P. udali się do lokali, w których sprzedają marihuanę by ustalić ceny "skrętów". Po powrocie do P. oskarżeni i K. C. pojechali do Ł., do mieszkania należącego do D. P., gdzie ww. rozłożył narkotyki na podłodze, spryskał je jakąś cieczą, a następnie udał się na parking w między Ś. a Ł., w celu przekazania narkotyków osobie ze Ś..

Całkowicie odmienne w tym zakresie zeznania złożył przed niniejszym Sądem. Świadek podał bowiem, że brał udział wspólnie z oskarżonymi

wyłącznie w jednym wyjeździe do A.. Zeznał, że nie zdecydował się na ponowny wyjazd z obawy przed zatrzymaniem, a o tym że do niego doszło dowiedział się od D. P., który w Ś. przed wyjazdem świadka do D."chwalił się", że wraz z E. I. wrócili z H.i przywieźli 2 kg metamfetaminy.

Powyższe zmienne zeznania wskazują na poważne wątpliwości, czy do wyjazdu w celu zakupu narkotyków w ogóle doszło, czyniąc jednocześnie zeznania świadka zupełnie niewiarygodnymi. K. C. poza tym, że zmieniał zeznania zaprezentował instrumentalną postawę. Co istotne zeznań tych (zmiennych co do czasu czynów, ilości wyjazdów, miejsc spotkań wskazanych przez niego sprawców po powrocie z H.) nie zdołano potwierdzić innym dowodem.

Okolicznościom podanym przez świadka przeczą zarówno oskarżeni, jak i przesłuchanie w sprawie świadkowie, w tym osoby wskazywane przez K. C. jako nabywcy narkotyków. Za dowód wskazujący na sprawstwo oskarżonych w tym zakresie nie można uznać również danych od operatorów sieci komórkowych i analizy logowań. Powyższe dowody nie wskazywały bowiem wprost na

		sprawstwo oskarżonych a jedynie potwierdzały, że oskarżeni w dacie czynów przebywali na terenie H., czemu ci nie zaprzeczali. Również prawdziwość słów świadka co do niektórych okoliczności jak posiadanie broni przez D. P. (również okoliczność przyznana przez oskarżonego) nie mogą automatycznie świadczyć o prawdziwości jego słów w pozostałym zakresie. Warunkiem skorzystania z zeznań świadka koronnego w sytuacji braku innych dowodów wskazujących na sprawstwo oskarżonych, ze względu na rangę tego dowodu, jest między innymi to by te zeznania były konsekwentne. Tego kryterium zeznania K. C. z całą stanowczością nie spełniły.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	3	D. P.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Czynem opisanym w punkcie 3 części rozstrzygającej wyroku oskarżony D. P. wypełnił ustawowe znamiona czynu z art. 263 § 2 kk. Przedmiotem czynu jest broń palna albo amunicja. Kodeks nie podaje definicji tych pojęć, natomiast znajdują się one w Ustawie z dnia z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji. Art. 4 ust. 1 pkt 1 wskazuje, iż za broń palną uznaje się również broń bojową, myśliwską, sportową, gazową, alarmową i sygnałową. Natomiast kwestię zezwolenia na posiadanie broni i dopuszczalności posiadania amunicji regulują art. 9-33 powyższej ustawy. Art. 7 ust. 2 powyższej Ustawy wskazuje, że bronią palną sygnałową jest urządzenie wielokrotnego użycia, które w wyniku działania sprężonych gazów, powstających na skutek spalania materiału miotającego, jest zdolne do wystrzelenia z lufy o kalibrze nie mniejszym niż 25 mm substancji w postaci ładunku pirotechnicznego celem wywołania efektu wizualnego lub akustycznego. Zgodnie z art. 7 ust. 3 Ustawy bronią palną alarmową jest urządzenie wielokrotnego użycia, które w wyniku działania sprężonych gazów,

powstających na skutek spalania materiału miotającego, wywołuje efekt akustyczny, a wystrzelona z lufy lub elementu ją zastępującego substancja razi cel na odległość nie większą niż 1 m. Oskarżony w bliżej nieustalonym okresie czasu do dnia 21 lutego 2019 roku posiadał wyżej opisaną broń palną gazową bez wymaganego pozwolenia, które wydaje Komendant Wojewódzki Policji stosowny do miejsca zamieszkania właściciela broni wobec czego kwalifikacja z art. 263 § 2 kk była zasadna			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		D. P., E. I.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	1części rozstrzygającej wyroku	D. P., E. I.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego musiała prowadzić do uniewinnienia oskarżonych od popełnienia czynów zarzucanych im w punkcie I i II części wstępnej wyroku. W pierwszej kolejności wskazać należy, że warunkiem niezbędnym dla skazania sprawców jest wykazanie, że istnieje przynajmniej jeden dowód, na tyle jednoznaczny i stanowczy w swej wymowie, by wykluczyć jakiegokolwiek inne, korzystne dla oskarżonych wersje zdarzenia. Jak bowiem wskazuje się w orzecznictwie braków czy niedoskonałości dowodów przemawiających na korzyść oskarżonego nie wolno stawiać na równi z ułomnościami dowodów, na podstawie których miałyby nastąpić ustalenie jego winy. Te			

ostatnie powinny być konsekwentne, logiczne swej wymowie i wykluczające jakiegokolwiek wątpliwości. W tym zakresie stanowczego podkreślenia wymaga, że zaznania złożone przez K. C., na podstawie których oskarżyciel publiczny poczynił ustalenia faktyczne i które były najważniejszym dowodem w toczącym się postępowaniu z przyczyn wskazanych w części 2.2. formularza tego warunku nie spełniły.

Dokonując oceny tego dowodu Sąd uczynił to kierując się wymogami dotyczącymi oceny dowodu z tzw. pomówienia, albowiem K. C. w toczącym się śledztwie w (...)Prokuratury Krajowej w S. o sygn. akt. (...)występuje jako podejrzany.

Zgodnie z ustalonym i utrwalonym orzecnictwem ocena wiarygodności pomówienia wymaga szczególnej ostrożności gdyż pomówienie nie stanowi dowodu pełnowartościowego, chyba że jest ono jasne i konsekwentne, a ponadto znajduje potwierdzenie w innych dowodach bezpośrednich lub pośrednich. Istotne jest też, czy wyjaśnienia lub zeznania pomawiającego są

logiczne i nie wykazują chwiejności albo czy nie są wręcz nieprawdopodobne (komentarz do Kodeksu postępowania karnego pod red. prof. dr hab. Zbigniewa Gostyńskiego, teza 9 do art. 7, str. 172 - 173, tom I).

Dowód z "pomówienia" współoskarżonego – na co wielokrotnie też zwracał uwagę Sąd Najwyższy – jest dowodem niejako szczególnym, dowodem, którego przeprowadzenie wymaga ponadprzeciętnej skrupulatności w jego przeprowadzeniu i ocenie, tak aby ocena tego pomówienia jako podstawy faktycznej co do winy pomówionego, nie nasuwała żadnych zastrzeżeń. (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1999 roku w sprawie II KKN 506/97, Prok.i Pr. rok 2000, nr 3, s. 5). Dowód taki powinien podlegać szczególnie wnikliwej i ostrożnej ocenie ze strony Sądu, który powinien zbadać, czy tego rodzaju pomówienie jest konsekwentne i stanowcze, czy jest zgodne z doświadczeniem życiowym oraz logiką wypadków, czy znajduje potwierdzenie w innych dowodach bezpośrednich lub pośrednich i czy wreszcie pomawiający nie ma interesu osobistego lub procesowego w obciążaniu współoskarżonego (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia

15 lutego 1985 roku w sprawie IV KR 25/85, OSNKW rok 1985, nr 11-12, s. 103).

Dla przesądzenia w wyroku o winie oskarżonych musi istnieć pewność popełnienia zarzucanych im czynów zabronionych, skonkretyzowanych co do miejsca, daty i sposobu działania. Sąd Okręgowy uznał, że dowód poważnie obciążający obu oskarżonych - zeznania K. C. - nie okazał się wystarczający do przypisania im wewnątrzspółnotowego nabycia metamfetaminy i wprowadzenie jej do obrotu przez D. P..

Wniosek ów nie wynika z faktu, że składając owe zeznania świadek koronny realizował własny interes procesowy, ani też z tego, że był to w istocie jedyny dowód przemawiający przeciwko oskarżonym. Powodem oparcia orzeczenia sądu na regule określonej w art. 5 § 2 kpk były wątpliwości, jakie pojawiły się przy ocenie tego dowodu, a dotyczyły kwestii istotnych dla ustalenia stanu faktycznego, będącego podstawą wyroku - zeznania K. C. co do zdarzeń jakie miały mieć miejsce z udziałem oskarżonych nie była jednoznaczne i stanowcze, lecz nieostre, sprzeczne i niekonsekwentne. Co

więcej brak było w sprawie innych dowodów wspierających zeznania K. C., w szczególności nie można było za takie uznać bilingów uzyskanych od operatorów dotyczących logowań telefonów komórkowych użytkowanych przez D. P. i K. C., które jako że nie potwierdzały w sposób bezpośredni sprawstwa oskarżonych były nieprzydatne do usunięcia wątpliwości rodzących się na tle analizy zeznań świadka koronnego.

W sytuacji zaś gdy brak po stronie Sądu pewności co do któregośkolwiek z elementów identyfikujących konkretne czyny a więc jednocześnie brak możliwości stanowczego zaniegowania wyjaśnień oskarżonych musi być rozstrzygana przy zastosowaniu zasady in dubio pro reo , a więc tłumaczenia wątpliwości na ich korzyść czyniąc tym samym zadość wymogą ujętym w art. 5 § 2 kpk .

4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Punkt z wyroku odnoszący się

Przytoczyć okoliczności

		do przypisanego czynu	
D. P.	3	III	Sąd miał na uwadze, że przedmiotem ochrony przestępstwa z art. 263 § 2 kk jest bezpieczeństwo publiczne związane z reglamentowaniem dostępu do broni palnej i amunicji i za ten czyn biorąc pod uwagę jego stopień winy i społecznej szkodliwości, uprzednią karalność, zaś jako okoliczność łagodzącą przyznanie się do winy wymierzył oskarżonemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności
D. P.	4	3	na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczono oskarżonemu D. P. okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie tj. od dnia 21 lutego 2019 roku, godz. 9:50 do dnia 22 stycznia 2020 roku, godz. 16:00
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym			

do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
5	na podstawie art. 630 kpk w zw. z art. 633 kpk zasądzono od D. P. koszty procesu w części skazującej, w tym wymierzono mu 180 złotych opłaty. W pozostałej części koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.	
6	na podstawie art. 632 § 1 pkt. 2 kpk w z. z art. 633 kpk w związku z uniewinnieniem oskarżonego, koszty procesu dotyczące E. I. ponosi Skarb Państwa.	
7. Podpis		